

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 Г.

Борба

Орган на ОК на БКП, ОНС ВЕЛИКО
и ОК на Отечествения фронт ТЪРНОВО

Брой 84

Четвъртък, 17 юли 1975 г.

3668

10д. XXXII

Цена 2 стотинки

В Окръжния комитет на БКП

Решаващи дни

Във вторник в Окръжния комитет на БКП се състоя среща на председателите на АПК, ръководството на ПАР, представителите на „Булгарплод“ и председателите на градските общински народни съвети. Ръководителите на ПАР и АПК докладваха за изпълнението на текущите селскостопански задачи — жътвата, прибирането на славата, засяването и грижите за вторите култури, износ на домати и сенокоса.

Общо в окръга, въпреки създадените затруднения от честите превалвания, жътвата на пшеницата е към своя край в АПК и аграрно-промишлените комплекси в полския район. Но в АПК „Път към комунизма“ — Стражица, АПК „Трифон Саралиев“ — Велико Търново и АПК „Чумерна“ — Елена не са похвални още значителни площи с пшеница. В тези комплекси, където жътвата започна по-късно, сега е нужна допълнителна помощ. Препоръчително бе ръководствата им в най-кратък срок да уредят придвижване на комбайни от комплексите в полския район, с оглед до края на седмичната пшеницата да бъде похвалена.

Планът за засяване на царевицата за зърно-втора култура, се изпълнява успешно, но не навсякъде са засети предвидените площи с царевица за слагане. А комплексите не получиха и допълнителни задължения за отглеждане на повече царевица за слагане. Тези задачи следва да се изпълнят незабавно. Особени грижи трябва да се положат за отглеждане на царевицата за зърно-втора култура. Посевите редовно да се окопават, наторяват и поливат, да се осигурява всичко необходимо, за да се получи не са

мо предвидената продукция, а максималното. Същото се отнася и за царевицата за слагане.

Всяко стопанство сега в най-кратък срок трябва да изпълни възложената му задача за засаждане на зеленчуци — втора култура — карфиол и късно зеле. В повечето от стопанствата засаждането е към своя край, но не навсякъде работата е задоволителна.

Сегашното състояние на зеленчуковите градини дава възможност да се организира още по-интензивен износ на домати, включително и от онези, които бяха засегнати от градушките. Доматите в момента са голям резерв за компенсиране на загубите, причинени от градушките и необичайните атмосферни условия. Нужно е във всички комплекси и в АПК да се предприемат енергични мерки за създаване на такава организация, при която до 20 юли дневно да се изнасят по 200 — 250 тона домати.

Славата е един от съществени проблеми. Навсякъде тя още е по блоковете. Въпреки положените усилия, до сега не е настъпил прелом в прибирането и. Нужно е да се организира бързо извличане и от блоковете, за да може по-добре да се използва капацитетът на балирите, а площите, след изгаряне на стърнищата, да се изорават. В прибирането на славата не е малък делът и на Окръжния кооперативен съюз. Съюзът трябва да изкупи договорените количества слама, предназначена за други окръзи, но той допуска миналогодишните слабости. Вместо да организира прибирането и извозването на славата в края на блоковете или на други подходящи места, ОКС чака съответните окръзи да дойдат и организират тази дейност. Крайно време е ОКС да промени подхода си в изпълнението на тази отговорна задача.

В АПК „Чумерна“ и в планинския район на АПК „Трифон Саралиев“ сенокосят сега е в разгара си. Комплексите разполагат със сенокосячки, но не достигат хора за прибирането на сено. В ПАР и аграрно-промишлените комплекси цвекловете по севи се развиват добре, но много от тях са силно залепели. Значителни площи от лозята са в подобно състояние. Със силите на кооператорите и механизаторите сега не може да се прибере сено и да се почистят тревата и плевелите в захарното цвекло и лозята.

Ето защо на срещата бе препоръчано на Окръжния оперативен щаб и щабове по места от днес до края на седмичната да се организират бригади от служители и работници за почистване на плевелите и тревата в площите със захарно цвекло и в някои лозя, за сушене и прибиране на сено и за подборване организацията на работата в консервните предприятия.

Сега в окръга както в обществения, така и в личния сектор е отгледана богата реколта от корнишони, домати и други зеленчуци. Но в

изкупуването на корнишони те продължават да се допускат сериозни слабости. В много стопанства, а и в самите консервни предприятия, набраните корнишони стоят с дни и се похабят поради несповременно извозване и преработване. Вместо да съгласуват и координират усилията си за максимално оползотворяване на корнишоните и другите зеленчуци, някои закупчици на „Булгарплод“ и Районните потребителни кооперации робуват на стари навици.

Във ф-ка „Панайот Ципков“, в КК „Република“ и други не е организирана трисменна работа. Въпреки добрата помощ на студентите-бригадери, в събота и неделя предприетията работят с непълнен капацитет. Не се изпълняват указанията през дневните сменни да работят предимно бригадирите, а нощната да се попълва с работници и служители на самите предприятия. Не се използват добре и трудът на средношколците, които берат малини. Сега се налага време по 6 часа, бригадирите-средношколци да удължат работното си време, а студентите-бригадирите да работят и в събота, и в неделя като за сметка на това се намали срокът на бригадирската смяна.

Отговорните задачи на село сега голяма роля се пада на първичните партийни организации. Под тяхно ръководство във всички звена и производствени единици, в транспортните и преработвателните предприятия, в бригадите за промишлено зърнопроизводство сега трябва да се разгърне широка организаторска и политическа работа за срочно извършване на неотложните стопански задачи на село, за образцова подготовка за прибиране реколтата от пролетниците.

Високи отличия за строители

Държавният съвет е издал указ за удостояване със звания и награждаване с ордени и медали изтъкнати работници и служители по случай Деня на строителя — 13 юли.

От Великотърновски окръг със звание „Заслужил архитект“ е удостоен арх. Николай Сергеев — директор на Районната проектантска организация във Велико Търново. С „Народен орден на труда“ — златен — Цветан Тодоров от КЗ „Мизия“ — Горна Оряховица; с „Народен орден на труда“ — сребърен — Димитър Кабакчиев от ДСУ — Велико Търново; с „Народен

орден на труда“ — бронзов — Пенчо Калинов от ПК „Строителни изделия“ — Павликени и Димитър Димитров от „Заводски строежи“ — Свищов; с медал „За трудово отличие“ — Иван Йоргов от Жилищен район — Велико Търново и Петко Монов от ДСУ — Велико Търново.

Никола ДОНЧЕВ
секретар на ОС на БПС

Космически експеримент „Союз — Аполо“

Представяме командирите:

Алексей Леонов

Томас Стафорд

В Космоса вече летяха 75 души. Техният труд е велик и славен. Но малцина поставиха началото на новото дело. Юрий Гагарин — той е началото. Той събра и донесе на Земята зърната на лаврите, с които увенчаваха и ще увенчават космическите герои.

Първите! След това тръгнаха други. Те не повтаряха първите, тяхната работа беше по-трудна, задачите — по-сложни, но Титов вече знаеше, че безтегловността не убива — Гагарин е жив. Стафорд вече не се страхуваше от дългия път към Луната, от който не можеше да се отклониш дори ако много ти се иска — по него вече беше минал Борман, Конрад и Бин знаеха, че няма да потънат в лунния прах — нали

Армстронг не потъна. Уайт, Серни, Хрунов и Елисеев смело прекрачиха в космическия бездна, защото в нея живяха Леонов.

Има своеобразна символика в това, че именно на него, на Алексей Леонов, повериха командването на съветския кораб за първия в света международен пилотиран космически полет. Та това също е новаторска задача — трябва всичко да се уговори, да се унифицира техниката, да се преодолее езиковата бариера, необходими са новаторски задачи — общи усилия, голямата и важна работа, която също — ние сме уверени в това — ще продължи и в бъдеще.

Стафорд — командир на „Аполо“, бригаден генерал от военновъздушните сили на САЩ — е роден във Ветерфорд, малко градче в Оклахома, което не можеше да намериш на всяка карта. След училището постъпва във военноморската академия. Както във всички армии в света, така и в САЩ моряците и летците са във вечен спор: „Кой е по-добър?“ Стафорд може да ги примиря — той е морски изтребител.

Младият випусник лети на прехващачи и да лети му харесва. Когато постъпва в школата за изпитатели в известната база на ВВС „Едуард“ в Калифорния, никой от приятелите му не се учудва: Стафорд най-добре от всички става за тази работа.

ха атакувани многократно. Науката разшифрова много космически загадки. Техниката на полетите отбеляза невероятно стремглаво развитие.

Звездният мост между Земя и Космос, изграден от десетки космически кораби, става все по-сигурно условие за откриване на неизвестни блага на Земята. Съвместната дейност на СССР и САЩ позволява обхватът на космическите изследвания на земните недра и богатства — да се разшири в интерес на човечеството.

Космическото рандеву „Союз-Аполо“ е нов триумф на човешката мисъл, забележително историческо събитие. Този нов етап в космонавтиката е израз на после довели и неуморни усилия на Съветския съюз, на неговата външна политика и наука да превърнат всички социалистически завоевания на материалното и духовното производство в мост за разбирателство, сътрудничество и мир, в името и за благото на всички народи по света.

Нашата социалистическа родина, трудовете хора от Великотърновски окръг високо ценят всеки принос в общото дело на мира и сътрудничеството. Ние сме убедени, че общият полет е проявление на новия климат в международните отношения. Пожелаваме щастливо завършване на космонавтите от „Союз“ и „Аполо“, създали първия международен комплекс в орбита!

БОРИМИР

— Вижте, ангелчето на мира ги скачи и богът на войната откачи!..

Техниката — с пълна мощ

Колективът на Механичен завод — Лясковец с ентузиазъм откликна на откритото писмо на ДСО „Металхим“ за ударен труд в предконкретната година, за предсрочно изпълнение на петилетния план и достойно посрещане на Единадесетия конгрес на Партията. Дните от 15 юли до 9 септември са обявени за ударни.

Работниците и специалистите от завода вече работят по почивка на русенския завод „Найден Киров“ за най-ефективно използване на ос новното оборудване. В техният отговор-обещание е предвидено преминаването на двусменна работа, като ще се достигне коефициент на сменност 1,7. За целта се организират „въртящи“ сменни и многомашино обслужване. Ритмично се изпълняват и преизпълняват кооперативните доставки, три месеца предсрочно ще бъдат внедрени инженерните проекти, изготвени по време на миналото диния преглед на обществения производителност на труда.

Снежана ДОНЧЕВА

Фирмен магазин в Павликени

Наскоро в Павликени бе открит фирмен магазин за мебели на ТПК „Славянско изкуство“ — Русе. В него гражданите могат да разгледат и си поръчат според вкуса съвременни комплекти, секционни шкафови, тапицирани гарнитури, ламперии и други.

Кратките срокове за изпълнение, доставката по домовете и наличието в магазина на някои дефицитни мебели за обзавеждане ще спомогнат за по-пълното задоволяване на потребителското търсене.

Атанас ПАСКАЛЕВ

Сведение

за хода на някои селскостопански работи към 15 юли [в проценти]

ПАК и АПК	Жътва пшеница	Засада сенокоса	Засада цвекло
Горна Оряховица	84 41	89 80	72 86
Павликени	77 86	47 74	77 89
Свищов	47 74	77 89	
Стражица	47 74	77 89	
Велико Търново	77 89		
ОБЩО ЗА ОКРЪГА	81 70		

ИЗПЪЛНЕН ПЕТИЛЕТЕН ПЛАН

Колективът на Строителния район в Свищов изпълни плана си за жилищното строителство за шестата петилетка. До края на годината в чест на XI конгрес на БКП ще бъде извършено допълнително строителство за 800 000 лева.

Инж. Георги ПЪТЕВ
началник на района
Тодор ПЕТКОВ
партиен секретар
Христо НИКОЛОВ
проф. председател
Стефка ДАНЧЕВА
секретар на ДКС

ПОЛИТИЧЕСКА ДАЛНОВИДНОСТ И РЕАЛИЗЪМ

По случай 30 години от Потсдамската конференция на ръководителите на Съветския съюз, САЩ и Великобритания

Когато на 9 май 1945 година рухна „хилядолетният“ Третя райх и стихна грохът на оръдията, пред народите с цялата си неотложност и историческо значение застана въпросът — какъв ще бъде следвоенният свят? Какво трябва да се направи за укрепването и заздравяването на току-що настъпилния мир? Извлечени ли са поуки от ужасите, отнели живота на десетки милиони хора и унищожили огромни материални ценности? Светът съвсем справедливо очакваше отговор от трите държави — победители — СССР, САЩ и Великобритания, които имаха главната заслуга за разгрома на фашизма. В името на мира, демокрацията и прогреса те трябваше да решат най-важните международни въпроси, възникнали след завършването на Втората световна война.

На 17 юли 1945 година в Потсдам се откри Конференцията на ръководителите на Съветския съюз, САЩ и Великобритания — Йосиф Сталин, Хари Труман (заел президентския пост след смъртта на Рузвелт) и Уинстън Чърчил (заменен след парламентарните избори в края на юли от новия британски премиер Атли). Самото откриване на конференцията беше забележителен международно-правен акт — преди всичко тя потвърди силата на споразуменията, постигнати от „Голямата тройка“ в Ялта по отношение на организацията на следвоенна Европа, а наред с това разшири основите на съгласуваната политика на трите държави по редица най-актуални международни проблеми.

В Потсдам на германския въпрос беше отредено централно място — за всички беше ясно, че от това по какъв път ще тръгне нова Германия, зависи до голяма степен мирното бъдеще на Европа и света. Съветският съюз решително се противопостави на англо-американската идея да се създадат няколко малки германски държави, които да не могат да играят значителна роля в международния политически живот. На конференцията Сталин заяви: „Това предложение е противоречиво: Германия не трябва да се разделя, а да се изгражда като демократична и миролюбива държава.“ Изключителна заслуга на СССР беше, че Потсдамските споразумения недвусмислено предвиждаха възстановяването на държавното единство на Германия върху демократична основа. Нещо повече, в тези решения намериха място политико-икономическите принципи на координираната съюзническа политика, насочена към унищожаването на германския милитаризъм и фашизъм. Съветският съюз, САЩ, Великобритания, а малко по-късно и Франция се задължиха да осъществят пълна демилитаризация в Германия, да ограничат концентративните лагери на германската промишленост, особено на тази, която може да служи за военни цели, да извършат пълна денационализация и като ликвидират всички институции, проповядващи нацизъм, расизъм или някаква дискриминация, да създадат условия за демократично развитие, да накажат военните престъпници. Очевидно беше, че изпълнение то на тази програма поставяше на сериозно изпитание конструктивния подход, добро намерение и политически реализъм на четирите държави.

Друго много важно постижение в работата на конференцията беше решението по въпроса за окончателните германски граници и по-специално за западната граница на Полша. Последователната и реалистична позиция на СССР по тези въпроси съвсем не се свеждаше до някакви териториални претенции или отстъпки, а имаше за цел да утвърди един от главните принципи на мирното развитие — нерушимостта на следвоенните граници в Европа. Времето многократно доказа дали видността на съветската позиция в Потсдам.

Потсдамските споразумения бяха възторжено посрещнати от цялата световна прогресивна общественост, защото те не само справедливо осигуряваха интересите на народите, воювали срещу хитлеристка Германия, но и разумно ги съчетаваха с жизнените интереси на германския народ.

Оттогава изминаха 30 години, през които редица големи исторически събития коренно промениха облика на съвременния свят. През този период стана ясно и различното отношение към Потсдамските споразумения от страна на държавите, които ги подписаха. Съветският съюз с активното съдействие на демократичните сили в Източна Германия изпълни безусловно поетите задължения, докато останалите съюзници много скоро ги забравиха. С огромната помощ на западните им пералистически кръгове се създаде сепаративна държава — ГФР, която по-късно става член на НАТО и Европейската икономическа общност. Всичко това заедно с възникнал курс на „студена война“ срещу Съветския съюз и другите социалистически страни още повече задълбочи политическото разцепление на Европа. Като противодействие на този антипотсдамски курс съвсем естествено се роди първата свободна държава на германските работници и селяни — Германската демократична република.

Провалът на политиката на „студената война“ постави на чалото на новия етап в международните отношения — етап на намаляване на напрежението, на сигурност и взаимногодно сътрудничество. Подписването на Четиристранното споразумение за Западен Берлин, на договорите между СССР и ГФР, Полша и ГФР, ГДР и ГФР, ЧССР и ГФР, нормализирането на отношенията между европейските социалистически и капиталистически страни върху принципите на мирното съвместно съществуване е безспорно доказателство за това. И ако днес народите и държавите изграждат отношенията си на основата на равенството, зачитането на суверенитета и териториалната цялост, на взаимното уважение и ненамеса във вътрешните работи, то това отново потвърждава непреходната жизнелюбност на Потсдамските споразумения, на политическата им далновидност и реализъм, които и днес чертаят път към траен мир и сигурност в целия свят.

Ст. ГОСПОДИНОВ

Бригадирското лято е в разгара си. Студентите от специализираната бригада „Карел Шкорпил“ от ВТУ „Кирил и Методий“ участвуват в разкопките на древния хълм „Царевец“.

Снимка: Иван РУСКОВ

Обич, вдъхваща сили

„Сестра Илиева, от душа и сърце ти благодарим за голямите грижи и топлотата. Ние никога няма да те забравим и ще ти бъдем завинаги признателни.“

Две изречения от писмото на един развълнуван човек. Две изречения, в които Петко Иванов Колев изразява своята благодарност към медицинската сестра Илиева.

Писмото стана повод да посетим в лекарския кабинет на ОК на БКП в съветската, добре поддържана стая на посрещната приятелка младежка. Разговорът потръгна лесно, защото имаме пред себе си един приятен и отзивчив събеседник. Сестра Илиева разказва за трудовото си всекидневие, за своите пациенти, за успехите и разочарованията в професията. Тя говори и най-вече за светлината, излъчваща се от топлите и очни доказателства, че безразличието и равнодушието са далеч от нея; че сега отново преживява радостната възбуда заради възродения човешки живот, напрежението от безспирните нощи край леглата на болните.

Едва ли би издържала на динамиката на своите делиции, ако не е голямата ѝ обич към професията. Обич, която вдъхва сили на тази приятелка на крехка жена, придава търпение на ръката ѝ, заслава в нея волята за победа в борбата между живота и смъртта. Народът казва, че камъкът тежи на мястото си. Така е и тук — призванието е довело Мария Илиева до любовната работа, а любовта към тази работа е осмислила живота ѝ, превърнала се е в негово съдържание.

Откъде идва тази всеотдайност към професията? Отговорът на този въпрос се дава в думите, изпълнени с грижа към човека, с любов и внимание към всеки, потърсил нейния съвет или намеса. Стремимеят на сестрата да помага на хората, да облекчава техните страдания, да им възвръща това най-ценно богатство — здравето, надделя над всичко у нея, дори над желанието за така необходимите спокойствие, почивка, развлечения.

В разговора стана дума и за това колко отговорна и трудна е нейната работа, колко внимание и умение се изисква от медицинската сестра, за да получат пациентите бърза и ефикасна помощ.

Сестра Илиева разказва подробно, изчерпателно, и въпреки това ни е трудно да отделим онова, което се отнася до самата нея, до семейството ѝ, за часовете, когато не е в била престилка. И извън кабинета за Мария Илиева съществуват немалко проблеми за разрешаване — две деца създават и радости, и тревоги, но на всичко се свиква, както казва самата тя. Вярваме и на тези нейни думи, защото в продължение на десет години с успех се справя със задълженията си на медицинска сестра, с пруга и майка.

Разделяме се със сестра Илиева. Тя ни подава сърдечно ръка и ние отново виждаме в очите ѝ онази светлина, с която ни посрещна. Виждаме усмивката върху лицето ѝ и си мислим за човешката доброта, за всичко онова, което обличава и свързва хората.

Започнахме с писмото на Петко Колев. Нека завършим също с негови думи, тъй като в тях са събрани и признателност, и уважение, и обич към човека. „Хвала на такива служители!“ — е написал той. Всеотдайността и трудолюбие то, с което сестра Илиева изпълнява своя дълг, ни дават основание и ние да кажем: „Хвала!“

Петя ГЕОРГИЕВА

Светла ПЕТРОВА

Веселка ДРАГАНОВА
от Центъра за нови стоки и мода — София

Модна линия на дамското облекло — 1975

През последните години усилията на специалистите по въпросите на културата на облеклото са насочени към създаването на една по-разумна и целесъобразна мода. Победиха класическата елегантност и женственост, които се постигат чрез използването на по-мек и гъвкави тъкани и чрез дължината на облеклото — около коляното и дори под него. Друг характерен момент са новите ширини, които правят облеклото удобно и функционално.

Основните силуети — прав, полуватден и трапецовиден — дават възможност всяка жена да намери своята модна линия, която може да служи за военни цели, да извършат пълна денационализация и като ликвидират всички институции, проповядващи нацизъм, расизъм или някаква дискриминация, да създадат условия за демократично развитие, да накажат военните престъпници. Очевидно беше, че изпълнение то на тази програма поставяше на сериозно изпитание конструктивния подход, добро намерение и политически реализъм на четирите държави.

Друго много важно постижение в работата на конференцията беше решението по въпроса за окончателните германски граници и по-специално за западната граница на Полша. Последователната и реалистична позиция на СССР по тези въпроси съвсем не се свеждаше до някакви териториални претенции или отстъпки, а имаше за цел да утвърди един от главните принципи на мирното развитие — нерушимостта на следвоенните граници в Европа. Времето многократно доказа дали видността на съветската позиция в Потсдам.

Потсдамските споразумения бяха възторжено посрещнати от цялата световна прогресивна общественост, защото те не само справедливо осигуряваха интересите на народите, воювали срещу хитлеристка Германия, но и разумно ги съчетаваха с жизнените интереси на германския народ.

Потсдамските споразумения бяха възторжено посрещнати от цялата световна прогресивна общественост, защото те не само справедливо осигуряваха интересите на народите, воювали срещу хитлеристка Германия, но и разумно ги съчетаваха с жизнените интереси на германския народ.

допълнителни детайли линия. Силно разкрояната или богата верени пола се комбинира с жакети с къси пропорции, така и с удължени жакети. Много моден е плетеният от груба прежда жакет, украсен с разнообразни плетеници, ластична плетка, с широка шал-яка и почти винаги със свободно завързан на талията колан.

Костюмите, комплектите и ансамблите се допълват от блузи шемизети или трикотажни пуловери, по-често от поли и по-рядко от панталони.

Полите са верени или от четири, шест и осем парчета. Особено развдигнати са около линията на коленете. Характерен детайл при тях са вертикално поставените странични шевове и пришитите

джобове.

Голямо многообразието и при оформянето на дамската рокля. Шемизетата е обвивана от гърба на талията, от по-обемни корсети и от долна част, която повтаря линията на полата. Тя е подходяща както за всекидневна носене, така и за официални случаи. Приложението на мирът роклите от две части (тип „джемър“), изработени най-често от печатани тъкани, и роклята в стил „трапец“ (с колан на талията, с удължени по рамо и плетени), под която се носи блуза шемизета или трикотажен пуловер.

Колкото и сполучливо обаче да бъде подбрано нашето облекло, то не би имало завършен вид без подходящи допълнения — бижута, шапчици, ръкавици, обувки, чанти. Затова винаги трябва да се стремим да търсим най-добрата хармония и сполучливите съчетания.

Веселка ДРАГАНОВА
от Центъра за нови стоки и мода — София

Международна година на жената

В БОРБА ЗА РАВНИ ПРАВА

Всеки ден в Латинска Америка умират от недохранване и болести 2000 деца. В затворите и концентрационните лагери в Чили са затворени и малки деца. Нов полъх в трудната борба за равнопоставеност на жените

На събрание на Съюза на аржентинските жени на грибуната излезе селянка от северната провинция Формоса: „С мъжете ние имаме едно нещо общо — мъката — казват. От ранни зори до късна вечер работим на полето. Вземаме децата си с нас и ги оставяме на синорите, в някоя кошница или завързани в одеяло. Винаги има опасност да бъдат ухапани от змии или насекоми. При нас в селото и в околностите няма лекар.“ Дори в Аржентина, която все пак се числи към развитите латиноамерикански страни, не става въпрос за детски градини или ясли, които са предимно частни и където и без това местата могат да се заплащат само от по-заможните. Тук става въпрос буквално за живота на децата. Всяка година в Латинска Америка умират 2000 момчета и момчета 50 на сто от всички деца не стигат до 15-годишна възраст. Главната причина за това са недохранването и болестите, които често вземат размерите на епидемии, тъй като здравните заведения са съвсем недостатъчни.

А континентът има възможност да произвежда достатъчно храни. Обаче в Аржентина например от 205 милиона хектара обработваема земя се използват само 8,8% на сто и то в повечето случаи от едрите земевладелци и животновъди.

Трудната борба за равнопоставеност на жените и за живот на техните деца в цяла Латинска Америка е тясно свързана с главния проблем за национално и социално освобождаване от господството на вътрешната и чуждата реакция.

Тук в страната, жените упорито се борят за промяна на положението. Активистката на Съюза на аржентинските жени Ирма Отар ни казва, че не става въпрос само за старото искане за равен труд — равна заплата, но и за това жената да не бъде ограничавана само в традиционните „женски професии“. Тридесет процента от работническата класа в Аржентина

на са жени, но те вършат главно некавалифицираната работа в услугите, в търговията, в зле заплащаните професии.

Погледнато в континентален мащаб, положението изглежда още по-лошо: от 158-те милиона жени в Латинска Америка например само 13,1 на сто имат платена работа, при което повече от 2/5 от тях работят в домакинствата на богати хора. Катастрофално е положението на жените в селата във всички латиноамерикански страни, където живеят почти половината от тях. Там те са експлоатирани от едрите земевладелци, които съзнателно ги оставят да тънат в невежество.

Към недъзите на обществото се числят и малките възможности, които имат децата за образование. Наистина, Аржентина се славя със задоволително си седмоласно образование, каза педагожка та Сузана Внор от Буенос Айрес и с най-малкия процент неграмотни в Латинска Америка. 55 на сто обаче от учениците не завършват седми клас, а броят на т. н. полуграмотни е изключително голям.

Безкрайно по-трудна е съдбата на жените в Чили, които бяха хвърлени от властта на Пиночет в затворите и концентрационните лагери. Въпреки това хунтата има нахалството — пренебрегвайки протестите на целия свят да се кандидатира за член на Комисията за положение на жените при ООН. Главноумен приключи с явен неуспех за режима В Чили заедно с майките им са затворени дори малки деца. Само за една година от диктатурата на хунтата детската смъртност се покачи на 18 на сто. Както трябваше да признае д-р Монкеберг, отговарящ по въпросите за изхранването в страната, 30 до 40 на сто от чилийските деца страдат от недохранване.

Прогресивните политически женски организации на континента, които тясно си сътрудничат с прогресивните политически партии, през международната година на жената засилват борбата си за постигане на равнопоставеност на жените. В подготовката на Седмия конгрес на Международната демократична федерация на жените, който ще се състои през октомври в Берлин, на много места се провеждат акции, изложби и конференции. Те ще вдаят нови сили в трудната борба на жените от Латинска Америка.

ПРОДАВАМ мотоциклет „Иж“ с кош в движение. Справка — Недан, Велико Търновски — Марин Йорданов Георгиев.

ПРОДАВАМ „Москвич 408“ — Дебелец, „Христо Ботев“ № 55 — след 17 часа — До невя.

Йохен ПРОЙСЛЕР
в „Нойес дойчланд“ (Берлин) — БТА

Професионално-учебен център при „АП-дирекци“ Велико Търново

набира

кандидати за подготовка и придобиване на специалност професионален шофьор — категория С-1.

Времетраенето на курса е 5 месеца и един месец стаж. В срок до 5.VIII. 1975 г. кандидатите да се запишат в службите „Личен състав“ на автостанциите в окръга. При записване ще им се съобщат датата за психологически преглед, където трябва да се явят точно в 7 часа сутринта.

Курсовете се организират на основание 38-то ПМС, като ДАП поема издръжката на курсистите през време на обучението им.

На курсистите се отпускат и стипендии както следва:
а) на неженени — 25 лв.
б) на женени без деца — 40 лв.
в) на женени с деца — 50 лв.
г) семейни добавки за деца (след представяне на документ, от който се вижда, че не се получават от майката).
При постъпване в курсовете се подписва договор, с който всеки курсист се задължава след завършването на курса да работи най-малко 3 (три) години като шофьор в авто стопанствата на предприятието по разпределение на ДАП. Кандидатите трябва да имат завършено най-малко основно образование, да са отбили редовната си военна служба и да представят следните документи:

1. Молба
2. Автобиография
3. Характеристика от местния народен съвет
4. Медицинско свидетелство обр. „а“
5. Свидетелство за съдимост
6. Диплом за образование
7. Удостоверение от лабораторията по психология на труда
8. Бележка от ТКЗС (ако са негови членове), че се освобождават от работа

Към същия има постоянно действащи курсове за повишаване квалификацията на водачите на МПС в категория „Е“ и „Д“.

СПРАВКА НА ТЕЛЕФОНИ:

ПУЦ — 2-77-01
В. Търново — 2-22-28
АС за тов. — 2-38-46
АС за път — 2-06-54
ГО—АС за тов. пр. — 84-00-01
ГО—АС за път пр. — 84-19-44
Свищов — 32-83
Павликени — 228
Елена — 24-91
П. Тръмбеш — 92-802
Стражица — 426

ОТ РЪКОВОДСТВОТО

1975

година на
най-високи
трудови
постижения

Съревнование — юли

УВЕРЕНО, НАСТЪПАТЕЛНО

Добри стопански резултати за полу-
годието в ДДЗ „Димитър Благоев“ — Велико
Търново. ● И цехът за плочи вече не е
„тясно място“ ● Ролята на вътрешно-
заводското и междувзаводското съревно-
вание

Изтече едно плодотворно
полугодие за колектива на
ДДЗ „Димитър Благоев“. Плът
за общата промишленост
на продукция беше изпълнен
103 на сто. Осъществени са
задачите и по основните асо-
ртименти: фурнири общо 105
на сто, паркет — 103 на сто,
плочи — 100 на сто. Плът
за производителността на тру-
да също е изпълнен. Опти-
мистични са очакванията и
за другите показатели. Особе-
но редващ е фактът за из-
пълнението на плана за пло-
тите. Изграденят преди се-
дем години цех за плочи от
дървени частици създаде
много грижи на ръководство
и колектива. Тук не само
често се отчиташе катастро-
фално неизпълнение на пла-
на, но пощите стопански ре-
зултати даваха отражение
и върху цялата производствена
програма на предприятието.
В редки случаи е изпълнява
на тримесечна производствена
програма, а за цяло по-
лугодие — за първи път
през тези седем години.
Стремжът е цялата предкон-
гресна година да бъде изпра-
тена достойно.

Много са факторите, които
бл оприятствуваха постигнато-
то на тези добри резултати об-
що за завода. Сред тях осо-
беено място заемат подобре-
ните условия за работа и бит
и социалистическото съревно-
вание. За редящата природна
ки на труженниците сме писа-
ли неведнъж. Може би че
трябва да допълним като не-
що ново това, че само преди
няколко дни край Капинов-
ския водопад бе открит про-
филаториум на предприятие
то със седемдесет места. Ро-
лята на съревнованието обаче
е твърде голяма. Приета
та система за воденето и от-
читането му разгръща иници-
иативността, импулсира хи-
лядия колектив. Не може да
има съмнение, че системата
ще бъде доусъвършенствана
на след като специална деле-
гация обмени опит в ДДЗ
„Цочо“ — Сливен, което
предприятие е определено
за модел в системата на ДСО
„Стара планина“.

Тази година в завода са
сключени 45 договора за
съревнование между бригади,
смени и цехове. Всеки месец
съревнованието се отчита по
бригади и смени, а тримесеч-
но — по цехове и общо
за завода. На смяната и це-
ха първенец се връчва пре-
ходно червено знаме. Всяко
тримесечие в предприятието

се излъчват около сто носи-
тели на званията „Ударник“,
„Най-добър в професията“,
„Най-добър рационализатор“
и „Образцов служител“. Гор-
дост за завода са и двете
младежки бригади, които са
в челните редици на надпре-
варата не само във фурнир-
ния цех, но и в целия завод.
Ако съревнованието между
бригади, цехове и смени до-
принесе за постигане на все
по-добри и трайни резулта-
ти, не по-маловажно е и съ-
ревнованието с други колек-
тиви. Така например успехът
на цеха за плочи до голяма
степен се дължи на съревно-
ванието, което от две години
водят две негови смени със
съответни смени в цеха за
плочи на ДДЗ „Цвятко Радо-
нов“ — Старозагорски окръг.
Размяната на делегации вся-
ко тримесечие за отчитане на
резултатите вдъхновява работ-
ниците от „Димитър Благо-
ев“ да не изостават от класе-
тите си.

От три години колективът
на завода поддържа договор
за съревнование с ДДЗ „Пол-
ковник Абаджиев“ — Тетевен.
Тетевенчани зимствуват
от великотърновчани под-
редбата на двора и на пло-
щадките, по техен пример
ще започнат да прилагат и
ригвалното отчитане на съре-
внованието с говорещ вест-
ник. От своя страна колекти-
вът на ДДЗ „Д. Благоев“ се
почи от сродното предприя-
тие в Тетевен за оползотворя-
ване на отпадците в произ-
водство на стоки за широко
потребление. Тази година в
договора има и клауза за по-
тасно сътрудничество при ре-
монта. В двете предприятия
той ще се извърши в различ-
ни периоди, като специали-
стите ще бъдат командирова-
ни взаимнообразно.

Без съмнение, при продъл-
жаващата размяна на деле-
гация за отчитане на съревно-
ванието всяко тримесечие,
двата колектива ще обменят
опит и по други въпроси. За
първото тримесечие съревно-
ванието бе спечелено от ДДЗ
„Димитър Благоев“. При от-
читането му за второто три-
месечие, което ще стане в
Тетевен, великотърновчани от
ново ще се явят с добри сто-
пански резултати, плод на
усилията на целия колектив,
включил се ентусиазирано в
надпреварата за достойно по-
срещане на Единадесетия пар-
тиен конгрес.

Найден МИНКОВ

ИЗМЕРЕНИЯ НА РАБОТНИЧЕСКАТА ДОБЛЕСТ

Първото шестмесечие от последната година на петилетката е ве-
че история. През този период общо в окръга изпълниха насрещ-
ните си петилетни планове 12 предприятия, 25 цеха, 16 участ-
ка, 89 бригади и 3476 индивидуални първенци. Постигнати са за-
лежителни трудови успехи. До края на предконгресната година
ще бъде произведена надпланова продукция за милиони лево-

ве.

Неотдавна редакционни работници се срещнаха с ръководители
на колективи, които с чест удържаха на думата си, изпълниха
с месеци предсрочно производствените си програми. Ето как
во разказаха те за своя опит, за своите усилия в борбата за по-
стигане на голямата цел.

Силата на здравия колектив и добрата организация на работа

Христо МЕДАРЕВ, носител
на „Народен орден на тру-
да“ — златен, ръководител
на шлосеро-монтажна бри-
гада „Антон Иванов“ в механо-
монтажния цех на Машино-
строителния завод в Павлик-
е:

Да се говори за съревно-
вание при нас означава да се
анализират предстоящите
за годемия ни успех — на
шата бригада още на 5 март
изпълни насрещния си пет-
летен план. Идеята да дадем
обещание за това ми хрум-
на още през 1972 година, ко-
гато приехме почина на Пе-
тър Брайков. Известно е, че
той е индивидуален. Но се
оказа, че по него може да
се работи и колективно, сти-
га да има кой да пресметне
бригадния петилетен план в
нормочасове.

Когато получихме съответ-
ната подкрепа от икономис-
тите на завода и се ориентир-
рахме какво сме постигнали
и колко ни остава, обещахме
да завършим петилетката в

чет на 1 май т. г. В начало-
то това беше решение на на-
шния колектив, но след това
на призива се отзоваха още
четири бригади от цеха, кои-
то също не се посрамиха.

Кои са главните предпос-
тавки, за да удържим на ду-
мата си? Смело бих заявил
— силата на здравия колек-
тив и добрата организация
на работа. Имаше един ко-
лега — отличен работник, но
невъзможен като характер.
Въпреки всичко бяхме едно-
душни, че заслужава да бъ-
де предложен за значката
„Отличник“ на Министерст-
тво на строежите и архитекту-
рата. След това просто не ни
се явяваше, че у този човек
може да настъпи такава по-
ложителна промяна.

Един млад работник вид-
наж беше сгребил някакъв
размер Открихме това в края
на работното време. Казах
на бригадата да си отива, а
аз останах да поправам греш-
ката. Никои не си тръгна, до
като не подготвихме за дру-

гия ден всичко, както е нуж-
но.

Тези случаи илюстрират
сплотеността на нашия колек-
тив. А изобщо ние си имаме
такъв принцип — когато вл-
зеш сутрин в цеха, да гледаш
другаря си весело в очите.
Вече 17 години съм бригадир,
но на нищо не съм държал
толкова, колкото на това —
в отношенията между нас да
цари спокойствие.

Що се отнася до втория
важен фактор за високите
ни производствени постижения
— добрата организация на
работата, той сякаш е станал
неделима част от всички нас.
Както във футбола модерният
защитник трябва да бъде и
добър нападател, така и в бри-
гадата всеки успешно може
да изпълнява операциите на
този, който е до него. При
нас няма тесни специалисти.

Често се налага да преодо-
ляваме трудности. Например
по вина на предприятията, с
които сме кооперирани, не по-
лучаваме навреме редуктори

или електродвигатели. Тогава
с един редуктор центроваме
всички бетоносмесители и про-
дължаваме монтажа, а после,
макар и по-трудно, доба-
вяме липсващите машини въ-
зел. Понякога спира електри-
ческият ток — винаги имаме
в резерв работни операции,
които могат да се вършат
без негова помощ. Създали
сме такава традиция — оста-
налите изпълняват нормата
на този, на когото по някак-
ва причина се наложи да от-
съствува. Голям, решаващ
фактор за ликвидирани на при-
нудителните престои има и уме-
нието на груповия майстор
да се справя навреме с дос-
тавката на нужните детайли.

Целият този комплекс от
условия, заедно със съзнател-
ната трудова дисциплина, пре-
върна в реалност обещанието
ни. Благодарение на всичко
това до края на предконгрес-
ната година ще дадем надпла-
нова продукция за 120 000 ле-
ва. Така ще бъде и в бъдеще...

Конкретизиране трудовата дейност на всеки работник

Стефан ВЕЛИКОВ, началник
на цеха за технически филм
във фабрика „Васил Левски“
— Велико Търново:

Между многото задачи, пос-
тавени за изпълнение пред
нас, е и тази за доброто ор-
ганизиране на социалистичес-
кото съревнование в цеха. Ос-
новните принципи в това от-
ношение са пряко свързани
с крайната цел — повишава-
не на производителността на тру-
да и изпълнение на годишния
план.

В началото на годината пред

работниците от цеха бяха ра-
зяснени предстоящите задачи
и набелязани пътищата за
най-бързо и ефективно прео-
доляване на възникналите
проблеми. Всеки работник
прие лично обещание, отразя-
ващо неговия дял за изпъл-
нение на колективната норма.
През 15 дни ние отчитаме
реализирането на постигнато
обещание по смени, а в края
на месеца цехът прави обща
равносметка.

Съревнованието се разгръ-
ща между двете секции на
цеха и между отделните це-

хове в рамките на предпри-
ятието. Естеството на произ-
водството и колективната нор-
ма не позволяват то да се
осъществява и между отде-
лите работници. Нашите уси-
лия са насочени към конкре-
тизиране трудовата дейност
на всеки член на колектива.
Плод на разгърнатото се съ-
ревнование е преизпълненият
план през юни — с 23 на
сто, и за второто тримесечие
на тази година — с 29 про-
цента. Своя принос за добро
то представяне на цеха в об-
щофабричното съревнование

имат Мара Димитрова, Мара
Минчева, Пена Цончева, Геор-
ги Минчев и Пенчо Николов.

Заедно с материалните сти-
мули първенците на цеха по-
лучават и морални награди
— поздравления по фабрична
та радиоредба, портретите
на трима наши работници са
намерили място на таблото
за първенците. Но най-важ-
ното е, че всеки един чув-
ства в себе си удовлетво-
рение от постигнатите успехи.
А това е достатъчно силен
стимул.

Ролята на съревнованието и въпросите, които ще решаваме

с негова помощ през второто полугодие

Инж. Георги ПЕНЧЕВ, ди-
ректор на КК „Република“
— Свищов:

Големи и отговорни са за-
дачите, които планът за 1975
година поставя пред колекти-
ва на консервния комбинат
„Република“ в Свищов. В на-
чалото на годината поехме
обещание да изпълним петил-
етния план 120 дни пред-
срочно. Най-мощното оръжие
за мобилизиране силите на
работническия колектив и ак-
тивното му включване в бор-
бата за изпълнение на плана
по всички показатели, за ряз-
ко повишаване на обществе-
ната производителност на
труда е социалистическото съ-
ревнование. Няма да сгрешим
ако кажем, че ние изпълних
ме поруката на Партията —
социалистическото съревно-
вание в нашия комбинат все
повече и повече се утвържда-
ва като стил и метод в ра-
ботата на стопанското ръко-
водство. И успехите са нали-
це. Планът за първото полу-
годие на 1975 година е из-
пълнен 118 на сто.

В предприятието е разрабо-
тена цялостна система за ор-
ганизация и ръководство на
социалистическото съревно-
вание. Условията и показатели-
те в нея са конкретни за все-
ки отдел и всяка професия,
съобразно специфичните усло-
вия на работата. Това осигу-
рява масово участие на труде-
щите си и дава възможност

да се определи приноса на
отделната личност, на отдел-
ния колектив, в изпълнението
на задачите.

Нашето предприятие работи
със селскостопанска про-
дукция и има върховни мо-
менти на натоварване. Имен-
но такъв момент през пър-
вото полугодие беше приби-
рането и преработката на зе-
ния грах. През юни разрабо-
тихме условия и обикновени съ-
ревнование между пунктове-
та за вършнбата на грах за
най-високо изпълнение на до-
говора и качествено зърно, а
в комбината — съревнование
за най-пълно натоварване на
производствените мощности и
най-голямо количество прера-
ботен грах за една смяна.
Поехме и почина на завод
„Найден Киров“. Издавахме
мълнии, излъчихме концерти
за първенците. Ежедневно
отчитаме съревнованието и
ведната връчвахме тържест-
вено награди на първен-
ците. Това мобилизира колек-
тива и въпреки неблагоприят-
ните условия за развитието
на граховата култура, само
за 20 дни произведохме 2020
т зелен грах и изпълнихме
насрещния си план.

Особено напрегната е наша
та работа през второто полу-
годие на годината. Само през
третото тримесечие трябва да
изпълним 51 на сто от годиш-
ния план. Смятаме със социа-
листическото съревнование да
помогнем и в изпълнението

на тази трудна задача.

През юли работим предим-
но корнишоци и имаме доста
бригадирите. От 15 юли обя-
вяме съревнование между сме-
ните в цеха, между смените на
бригадирите за най-голямо коли-
чество произведени корнишо-
ци и най-голямо натоварване
на производствените мощнос-
ти. Съревнованието се отчита
ежедневно от комсия по
определени показатели и на-
градите се връчват веднага.

През най-натоварените за
нас месеци август и септем-
ври обявяваме съревнование
между смените в производст-
вото, автоклавното, заготовка-
та и оборотен амбалаж за

най-високо постижение на чо-
вековете. Отчитането и награ-
даването се извършва ежед-
мично.

През цялата година съре-
внованието се отчита ежедне-
вно на табла пред цеховите и
на общо табло за комбината.

Ежегодно подработваме и
условия с показатели за вод-
не съревнование между рацио-
нализаторите и изобретатели-
те, между рационализаторски-
те колективи. Отчитаме го три
месеци. Това мобилизира си-
лите на нашите специалисти
за бързо внедряване на тех-
ническия прогрес и редовно
преизпълняване плана си по
рационализациите.

Първенците на ТКЗС — Морава

Неотдавна в една от зали-
те на административната сгра-
да бе отчетено съревнование
то за юни в ТКЗС — Мора-
ва. Комисията определи след-
ните първенци:

На първо място застана
бригадата за промишлено про-
изводство на Атанас Никола-
ев, която е постигнала сред-
но натоварване на машините
1956 дка мека оран. Тя е
икономисала 46 тона основно
гориво. Всички възложени й
мероприятия са изпълнени в
срок и висококачествено.
Между полевите съревнова-
нието се печели от бригадата
на Никола Василчин в с. Дра-
гомиров, постигнала най-
висока индивидуална произ-
водителност на труда.

Зеленчуковите бригади са
водили напрегната надпрева-
ра за сръчно и доброкачест-
во извършване на различните
мероприятия. На първо място
между тях се класира бри-

гадата на Георги Маринов от
производствения участък в Де-
ляновци.

Между краверфермите на
челно място е колективът от
Морава с бригадир Димитър
Маринов, постигнал 121 на
сто изпълнение на плана за
млеконадоя през юни.

На първо място се класира
и свинефермата в Деляновци
с бригадир Богомил Симео-
нов. Тя е получила по 9,50
приплоди от свиня-майка, по
280 грама среднодневен при-
раст от бозаещите прасета и
изпълнила плана за месеца
180 на сто.

Начело сред овцефермите е
колективът в с. Морава с бри-
гадир Георги Христов, изпъ-
лнил плана си по млеконадоя
110 на сто за месеца и 75
на сто за годината.

На първенците бяха връче-
ни преходни червени флаге-
та.

Тодор ПЕТРОВ

По плана за септември

Комбинатът за битови ус-
луги „Петър Цуцуманов“ —
Лясковец е едно от предпри-
ятията, които винаги преизпъ-
лняват производствената си
програма. Традицията не бе
нарушена и през първото по-
лугодие на тази година. Най-
голям дял за изпълнението
на шестмесечния план има
отдел „Киянти“ с отговорник
Павлянка Илчева, който ве-
че работи по плана за август.

Дърводелците в Добри дял с
отговорник Тодор Гечев са
преизпълнили производствената
си програма с 56,4 на
сто и сега работят за септем-

ври. Високи трудови успехи
постигнаха и отделите „Кон-
фекция“ с отговорник Панка
Миланова, „Мъжки шиящи“ с
отговорник Ангел Симеонов,
„Тапиери“ с ръководител Бо-
жан Паскалев и други.

Колективът на комбината е
в съревнование със сродното
предприятие в Полски Тръм-
беш. През първото тримесе-
чие дясковчани спечелиха съ-
ревнованието. Постиганията
в края на полугодият вдъх-
ват надежди за потвърждава-
не на първенството.

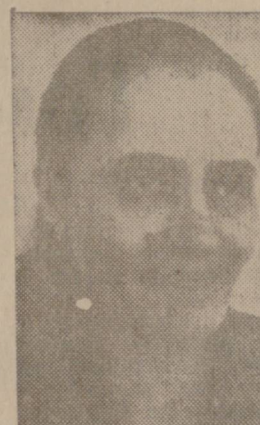
Снежана ПЕТРОВА

труд
слава 75

изпълнили пети-
летните насрещни
планове:

Бона Цветкова, дублър
на „Най-добра в про-
фесията“ във фабрика
„Рекорд“ — Горна Оря-
ковица

Елена Панайотова, вдева
чка във фабрика „Ре-
корд“. До края на го-
дината ще вдене допъл-
нително над 1,2 милио-
на нишки.

Преследване

Фейлегон

Приятелят ми, който рабо-
ти в профсъюза, обича
страшно приключенските фил-
ми. Когато хората се отпра-
вят на разходка, на любовна
среща или пък на банкет, ние
двамата се вмъкваме в ня-
кой тъмен кинозалон...

По екрана препуска два
ма каубои, разменяйки поме-
жду си страшни реплики.

Сега си обаяват съре-
внование — коментира при-
ятелят.

Искам да го питам дали
има предвид съревнованието в
предприятията но филмът се
върти, на екрана се появява ру-
са красавица и аз си прехап-
вам езика.

— Това им е премията —
казва приятелят, кимайки към
хубавицата, която е твърде
съблазнителна.

Каубоите обиспват със сър-
дечни илетан русата красави-
ца, но изглежда една красави-
ца не може да се превземе
само с клетви, тъй както
и един план не може да се
изпълни само с обещания.
Красавицата трябва да се пре-
вземе с друго нещо и еди-
ният от каубоите, който нав-
реме е оседнал коня си, се
спуска да вземе нещото. Дру-
гият каубой бавно оседлава
коня си, заканяйки се опти-
мистично: „Ще видим ние
през четвъртото тримесечие!“
Започна голямото преслед-
ване...

После видяхме двамата кау-
бои в някакъв ресторант.
— Сега отчитат първия етап
на съревнованието — обясни
приятелят.

Аз пак си помислих, че той
има предвид някоя предпри-
ятия, но си замълчах... Накрая
каубоят, който навреме осед-
ла своя кон, се ожени за ху-
бавицата. Другият каубой
умори коня си от препуска-
не. Беше дошло четвъртото
тримесечие, той препускаше
като луд, но уви — напразно.
Разбийрайки това, нещастният
каубой си прободде сърцето
с остър нож...

— Това никога не може да
се случи с някое изоставано
предприятие — каза аз.

Приятелят ми, който беше
виждал много предприятия
да препускат в края на годи-
ната, за да догонят произ-
водствения си план, не каже
нищо.

Бай ДАН

Бригадирско лято — 75

Първенци

в съревнованието

Станаха известни резулта-
тите от организираното през
миналата седмица от Ок-
ръжния бригадирски съб-
социалистическо съревно-
вание между близо 100-те
младежки трудови бригади.

Начело е окръжната сред-
ношколска бригада с коман-
дир Васил Патриков в „Бул-
гарплод“ — Павликени със
средна дневна заработка
4,92 лева. След нея се на-
режда студентската архео-
логическа бригада с коман-
дир Здравко Асенов на
обект Никополс ад Ист-
рум — 4,38 лева и сред-
ношколската бригада с ко-
мандир Тодор Хаджиев на
матиниовите масиви в Но-
во село — 4,02 лева.

(Соб. инф.)

Рамо до рамо успешно се трудят двете сестри Хатидже и Зейнеп Карасалимови, бобиньор
ки в Завода за телферни електродвигатели — поделението в Килифарево.

Снимка: Н. РУСЕВ

Алексей Леонов

От 1 стр.

Биографията на Алексей Леонов е публикувана многократно. Той постигна в училището за лети с комсомолския набор и го завършил с отличие. Станал професионален военен летец и добър парашутист (има повече от 100 скока). Но той чувствувал, че главното все още му предстои. На 15 юли 1958 г. дна пише: „Съзрява нещо грандиозно. Скоро ще започнат штурмовете на височини, много по-сериозни от стратосферата. Аз подадох рапорт за специалната група и вече преминах няколко събеседвания и медицински комисии. Не мога вече да летя над земята, щом хората се готвят да се откъснат от нея!...“ През 1960 година той преминава през най-строги и придирчиви комисии и е зачислен в първия „тагарински“ отряд на космонавтите. В неговия дневник от онези години има такава бележка: „Събра се голяма комисия. Сергей Павлович Королев разказа за задачите на полета, а след това ми предложи да изляза от кабината през шлюзовото устройство. На мене? Как да се разбира — прилича на заявка за бъдещето? Или е случайност?“

Не, това не беше случай-

ност Сергей Павлович говореше за Леонов като за човек с жив ум, изключителна работоспособност, висока съобразителност и голяма смелост. Дълго го наблюдаваха преди да го определят за „първото излизане“.

На 18 март 1965 година вече на стартовата площадка Королев прегърнал Алексей и тихо му казал: „Аз нямам много да те съветвам и да ти пожелавам, Лъша. Искам само за едно да те поменя: излез от кораба и се върни в него. Това е всичко...“

Леонов така и направи. Добре помня онзи пролетен ден и слабото пукане във високотелния, и гласа на Павел Беляев, тържествен като на Левитан:

— Човекът излезе в космическото пространство! Човекът излезе в космическото пространство!!!

Никога не бяха казвали така. Помислете: „излязъл в пространството“. Колко странно звучи това...

Когато назначиха Леонов за командир на съветския кораб за експерименталния полет „Союз-Аполон“, той прие това като голяма чест и високо доверие. В Америка той много добре се изрази пред един съветски журналист: „Сега ние практически сме канидати на цялото Земяно къл-

бо... Намирайки се там, заемайки високо положение, чист физически, да не се губи човешката нишка и непосредственост. Това ще бъде най-главното. Най-главното“.

У него винаги е имало и я има тази „човешка нишка“. Той винаги е бил такъв и е радостно, че в това отношение не се е променил.

— Мосю Леонов, какво сте чели Вие от Жул Верн? — го запитал един френски журналист по време на събора, посветено на 100-годишнината на романа „От Земята до Луната“.

Леонов изброявал и чела та постепенно забучавала. След 10-то заглавие залата кхляла, след 20-то — крещели, тропали с крака, аплодирали, гръмко се смеели — журналистът избягал.

Стафорд разказва, че когато при първото посещение на съветските космонавти в Хюстън запитал Леонов на английски: „Лъша, трупен ли ти е английският език?“, Алексей веднага бодро отговорил на развален английски: „Езикът няколко не е сложен“.

Като такъв го поканат и такъв го обичат. Нека успее никога не му изневери

Я. ГОЛОВАНОВ

в „Комсомолская правда“ — БТА

Томас Стафорд

От 1 стр.

съвместен полет с руснаците изглеждала дори по-невероятен, отколкото излизането в Космоса...

Стафорд тренира заедно с Уолтър Шира — знаменит астронавт, единственият на когото се удаде да лети и с трите американски космически кораба — „Меркури“, „Джемини“ и „Аполон“. През 1965 година двамата трябвало да излетят и да се скачат с безпилотната ракета „Аджена“, но при излитането ракетата се разпаднала на части и стартът бил отложен. По-късно с кораба „Джемини-6“ той трябвало да осъществи съвместен полет с кораба „Джемини-7“ с астронавтите Ловъл и Борман на борда. След няколко отлагания на старта (при един от тях Стафорд и Шира като по чудо остават живи) полетът е осъществен.

По-късно Стафорд лети с кораба „Джемини-9“ и установява рекордна точност при кацането — само на 640 м от първоначално определената точка в акваторията на

Тихия океан.

В лунната епопея на корабите „Аполон“ на Стафорд се пада почетна, но в същото време горчива задача — като командир на „Аполон-10“, на него му е възложено да извърши последната репетиция преди кацането на Луната. Лунният модул със Стафорд и Сергън направил обиколки около Луната на разстояние 128 км. Когато настъпило време да се разделат с последната степен на модула, това не станало. Кабината с космонавтите започнала да се върти и тогава Стафорд изключил автоматиката и поел лично управлението. Неговият пулс достигнал 140 удара, но задачата била изпълнена. И след всичко това го питаме: защо изглежда по-възрастен за своите 45 години?

Стафорд ще лети в Космоса за четвърти път. Той се шегува: „Това вече ми стана навик“. В Хюстън ми покаха картина: неговите прехващащи и трите космически кораба, и портретите на неговите другари от съвместните полети — Шира, Сергън и

Пънг. Един от нас запитва: къде ще могат да се дорисуват още един кораб, даже два кораба (нали в Космоса той ще гостува на „Союз“) и новите другари от екипажа — още четири портрета... Стафорд само се усмихваше...

Томас донасяше в Москва стотици картички с рисунки и ги изпращаше за спомен на приятелите си. Когато го попитаха: съществува ли някаква психологическа бариера, която да пречи на тренировките със съветските космонавти, той даже не намери какво да отговори, каза само „Охо!“ и широко разперил ръце. Той се опитваше да чете на руски Чехов и Толстой.

Стафорд казва: „Ние учим вашия език не само за работа в Космоса... а и за бъдещето. В общ смисъл...“

Когато той казва, че му харесва нашата земя и нашите хора, аз му вярвам — той не би започнал да хитрува.

Я. ГОЛОВАНОВ

в „Комсомолская правда“ (Москва) — БТА

Из ОХИ на историческа тема

„Портрет на Евгения Кисимова“

Лиляна РУСЕВА

Присъдено научно звание

Неотдавна Висшата атестационна комисия в София одобри предложението на научния съвет при Висшия институт за изобразителни изкуства „Н. Павлович“ да бъде присъдено на Никола Христов Гелов научното звание „доцент“.

Никола Христов Гелов е роден на 2 септември 1935 г. в с. Смилян, Смолянски окръг. Завършва Художествена гимназия в София и ВИИИ „Н. Павлович“ — специалност декоративно-монументална живопис. Работи като уредник на Художествената галерия в Смолян. През 1963 година става асистент, а по-късно преподавател по приложни изкуства при катедра „Изобразителни изкуства“ на ВТУ „Кирил и Методий“.

До 1975 г. успоредно с педагогическата си дейност Н. Гелов е създал поредица от 10 стенописни творби за обществени сгради. Успешният му дебют при завършване на ВИИИ с дипломна работа на тема „Калофер — културен и революционен център“ намира продължение в следващите негови творби. Най-значителните от тях са: „По мохамеданчване“ — мокро фреско, изпълнено във фойе то на читалищния дом в с. Смилян, Смолянски окръг, „Реквием“ — мокро фреско (съвместно с Григор Спиридонов) в дома-мавзолей на Матей Преображенски; „Битката при Онгъла“ — мокро фреско, I гимназия — Велико Търново; „Стражата“ — сграфито, реализирано във фойе то на автогарата в град Стражица; „Велчова завера“ — сграфито, изпълнено през 1974 г. на една от сградите на пл. „Велчова завера“ във Велико Търново.

С тези си творчески изяви Никола Гелов завоюва свое място сред талантливите млади монументалисти в страната.

ДИМО КАЗАСОВ

ФИЗКУЛТУРА, СПОРТ, ТУРИЗЪМ

Във Велико Търново — силен волейболен финал

Пет дни старата столица беше център на волейболната младост на Родина. На три игрища на комплекса „Юнак“ в осирорана борба за призовите места от финалите на Прегледа на спортната младост участваха 24 отбора — пионери, девойки младши и старша възраст.

За съжаление, стотиците любители на волейбола, които пълнеха всеки ден трибуните на комплекса, не можаха да изживеят радостта ни мигове със „своите“. Вярно, „Етър“ като домакин на финалния турнир, съгласно регламента, беше добил право да има свой представител и в трите групи. Но... изглежда, че точно тази година с представителните отбори на волейболната младост на древния град не всичко бе в ред. И крайният резултат отбеляза естествено. При пионерките — последно, осмо място, а при девойките — в младши и старша възраст на седмо, предпоследно място, в едната група пред „Миньор“ (Перник), а в другата — пред „Марица“ (Пловдив).

Успехът си (да не бъдат последни) великотърновските състави извоюваха с победи

в последния ден — младшата възраст срещу „Миньор“ с 3:0, а в старшата — срещу „Марица“ Пд с 3:2.

При девойките старша възраст имаше хубави технически изпълнения, разнообразие в построятката. Зригелите видяха и редица запомнящи се срещи, които държаха в напрежение през петте гейма. Развързката дойде в последните мачове, които се играха в събота около обед, когато „Спартак“ (Пл) победи с 3:0 „Левски-Спартак“ (Сф) и стана шампион, а ЦСКА „Септ. знаме“ също с 3:0 на дигра „Локомотив“ (Сф) и с това проправи път към златото на „Дунав“ (Рс), чиято единствена загуба пък бе именно срещу софийските локомотиви.

И така шампионки при пионерките са „Чавдар“ (Етрополе), в младши възраст девойки — „Спартак“ (Плевен), а старша възраст — „Дунав“ (Русе).

Отново похвала заслужава организаторите на състезанието от УССП във Велико Търново. Ритуалът вълнуваше със своята емоционалност и неспирна нудност, с „болярките“, които поднасяха купите и медалите, с отзивчивостта на ръководни дейци на ОК на ДКМС и ОС на БСФС да окачат лично медалите на гърдите на победителките. В своето заключително слово Кирил Николов, отговорен секретар на Българската федерация по волейбол, горещо благодари и на отзивчивата великотърновска публика, като подчерта, че финалът във Велико Търново ще бъде интегрален етап по пътя към повишаване на спортното майсторство на подрастващата волейболна смяна.

Александър ТОШЕВ

Баскетбол

На четвърто място в Кюстендил

На финала на прегледа на спортната младост по баскетбол окръгът беше представен от „Етър“, като отборът бе изцяло комплектуван от възпитаници на Спортно училище (Велико Търново). Състезанията започнаха с покриването на нормативите — задължителни за пионерската възраст. И трябва да съжаляваме, че именно в тази предварителна дейност нашите момчета не можаха да се представят много добре, не оправдаха очакванията и се наредиха чак на пето място по ръст и нормативи. А това ги постави в неблагоприятна позиция за атакуване на шампионската титла, за което те имаха готовност.

От друга страна, този несполучлив старт мобилизира момчетата и те заиграха така, че да компенсират, вече в игра, пропуснатото по отношение на нормативите. Сега лоша шега ми изигра време го. След починалия ден отборът ни трябваше да играе със състава на Пазарджик. Но поради проливния дъжд срещата бе отложена за следващия ден сутринта. Етърът удържаха победа с 45:44, при това след продължение. Но бяха хвърлени много сили, а предстоеше още същия ден нов, много труден мач срещу „Берое“ (Стара Загора). При победа и в този мач пред великотърновските баскетболисти се откриваше пътят към първото място. Оба че умората и напрежението от сутринния мач си казаха думата и в самия край не издържахме. Сперикият спечели с 57:45. Трябваше да победим „Лъсков“ (Яб), за да се наредим на почетното трето място. Нак голямо напрежение, оспорвана борба, но 50:49 за ямболци...

Така „Етър“ се нареди на трета позиция, съобразно резултатите в мачовете. Но в крайното подреждане отидохме на четвърто място.

С играта си младите баскетболисти от Велико Търново показаха, че са един от най-силните състави на страната. Най-добре се представиха Г. Маринов, М. Кафтански, Вл. Велев, Р. Кузманов. За най-добър изпълнител на наказателни удари на финалния турнир беше обявен Вл. Велев (37) 24—67,6%, а за най-добър защитник — Р. Кузманов.

А ето и останалите резултати в другите мачове, играни от „Етър“ на финала: срещу ЦСКА 61:29, срещу „Левски-Спартак“ 45:42, със „Спартак“ Плевен 34:29, с „Велбъд“ Кн 65:24.

Кичо КРУШЕВ
треньор на отбора

Лека атлетика

С бронзови медали от София

Тазгодишният шампионат по пионерски лекоатлетически многобори претърпя ново издание — липсваха познатите „А“ и „Б“ варианти, поради което отборите бяха поставени в още по-трудна обстановка. Те трябваше да се състезават в един вариант, като дисциплините 600 метра, гладко бягане или гюле и 800 метра — съответно за пионери и пионерки, бяха по избор. Нашият окръг беше представен от два отбора, които на зоналните състезания в Русе през миналия месец се бяха представили много добре — пионерките бяха първи, а пионерите — четвърти.

Пионерките записаха голям успех на финала, като завоюваха бронзовите медали. Пионерите се наредиха на шесто място.

Разбира се, всичко дойде след много напрегната борба, при много усложнена обстановка. Не липсваха и провали в отделни дисциплини. На шите бронзови призьорки бяха в състав Венелина Стефанова, Людмила Георгиева, Наталия Илиева, Дора Стойчева, Тотка Линкова и Мария Додурова от Спортното училище (Велико Търново), Юлия Панчева от Павликени и Магдалена Аверкович и Иванка Тошкова от Свищов. Отборното трето място бе извоювано с актив от 40 337 точки, като пред нашия отбор са „Тракия“ (Пл) и ОС на БСФС в Плевен.

Голям принос в този завиден актив имат В. Стефанова — четвърто място със 7286 точки и Л. Георгиева — шесто място.

Съставът на момчетата — М. Марков, А. Станев, А. Георгиев, Др. Анчев от Спортното училище, Ю. Любомирски, Ив. Пиринков от Павликени и Т. Тодоров и С. Димитров от Свищов. Най-добре се представи М. Марков със 7335 т., осмо място, сред 96 участници.

Иван ПЕНКОВ
преподавател в Спортно училище — Велико Търново

СЪС ЗАПАЗЕНИЯ ЛЪХ НА ОТЛЕТЯЛОТО МИНАЛО

През 1908 година посетих старопрестолния град. Бях учител в малкото търновско село Вонеща вода, което тогава имаше 6 къщи, три кръчми и една ниска палатова стаячка, приспособена за училище, в което се съвличаха децата от околните колиби. Беше месец септември. Училището не беше нито плинис, нито открито. То гърмелово и мъчливаче чакаше да мине Димитровден, за да открие своята запосамена с дебел пълн врата. Скъпиха по цели дни из околните, пръсна ти по ридовете колиби, и устатановаха възрзи със скуче ещите като мен учители. При една среща с учителите Стефан Халваджиев, Стефан Станчев и Стефан Шиков реших ме да се разходим до Търново. На 21 септември тръгнахме пешком и вечерта се настаняхме срещу 60 стотинки на легло в хана, който се намираще там, гдето сега се издига пощенската палата. Рано сутринта, в едно необичайно време, чухме да бие продължително общинският барабан. Скъчихме и навдесени над прозорците, доловихме, че гражданите се канят на някакъв молебен в черквата „Св. 40 мъченици“. Облякохме се бързо, прекосихме почти тичешком града и се озовахме пред прихлупената и сгушена в подножието на Царевец черквичка. Влязохме. Вътре две-три жени палеха свещи. В олтаря се мяркаха трима свещеници, облечени в своите одежди. Влязоха няколко стражари и се наредиха от двете страни пред олтаря. Разбрахме, че тук ще става нещо и се притиснахме до владичкия трон.

Почнаха да приждат граждани, които по облеклото изглеждаха да са чиновници. Когато се събраха около стотина души (черквичката не побираше повече от двеста), влязоха министрите начело с председателя си Александър Малинов. Сред тях разпознах ниската и пълна фигура

на председателя на Народното събрание Христо Славейков — син на Петко Рачов Славейков. Всички мъляха и чакаха нещо, но какво? Не проумявахме. В един миг всички като по команда се обърнаха към входа и застаха мирно. Откъм вратата се издигна масивната и громова фигура на княз Фердинанд, в парадна униформа. Пристъпвайки бавно, той се доближи до министрите, ръкува се с всеки от тях и седна на владичкия трон. Почна молебенът. След него на стъпалата пред олтаря застана председателят на Народното събрание Христо Славейков, разгъна един свитък и почна да чете „Манифест към българския народ“, с който се провъзгласяваше независимостта на България, която от княжеството ставаше царство, а князът — цар на българите.

След прочитането на Манифеста събраха, че благодарствен молебен ще се състои на Царевец. Всички се отправиха към върха. Това „всички“ се състоеше не по-вече от 200 души. Велико Търново през тази година има 12 649 жители. Индустрията му все още се представяваше само от бирената фабрика на братя Хаджиславчеви, а ръстът му за три години се беше увеличил с 464 жители.

На върха, на който се откриваше дивната панорама на старинния град, беше отслужен кратък благодарствен молебен, след който Фердинанд, качил се на една маса, произнесе с чужд акцент своята написана реч.

Охрана нямаше и моето любопитство ме изведе безпрепятствено в центъра на тържеството. Извадих молив и тефтерче, колениках пред масата, на която се беше възкачил Фердинанд, и почнах да записвам речта му, за да я изпратя на в. „Камбана“, чийто сътрудник бях. Речта, изпратена с ур, беше

кратка. Князът почна да се ръкува с обкръжилите масата министри и граждани, сред които се оказах и аз. Той като произлязло се пазеше в строга тайна, на тържеството нямаше кореспонденти. Ръкувайки се с мен, князът ме попита:

— А Вие, господине, на кой вестник сте кореспондент?

— На „Камбана“ — му отговорих аз.

— Много ми е приятно, много ми е приятно! Значи на моя най-голям и смъртен враг.

Каза и отмина към поредицата след мен. „Камбана“, вестник с републикански тенденции, водеше дръзковито борба срещу Фердинанд и неговия личен режим и се редактираше от социалдемократите Кръстю Станчев и Кирил Коларов.

През есента на 1911 година посетих Велико Търново, където беше свикана окръжна учителиска конференция, пред която трябваше да изнеса доклад. Доклада изнесох в читалище „Надежда“, чито ложи и партер бяха преустроени от учителски свят. В салона още стояха следите от заседанието на Петото Велико народно събрание, приело фаталния за българския народ чл. 17 от Конституцията, който даваше право на царя да сключва и без знанието на Народното събрание международни договори. Тия останки ми дадоха повод да охарактеризирам зловещата роля на българския цар и да посоча как републиканските партии се бореха срещу него.

При откриването на Велико народно събрание на 9 юни 1911 година царят прочете тронното слово седнал с наложени каплак. Социалисти, земеделци и радикали го последваха и седнаха, противно на традицията да го изслушват прави. При влизането му в залата Годор Влайков извика: „Долу нарушител на